

เทศน์อบรมฆราวาส ณ วัดป่าบ้านตาด
เมื่อวันที่ ๑๙ พฤษภาคม พุทธศักราช ๒๕๓๘

กิเลสหลอกสัตว์โลก

เมื่อวานนี้ไปหล่มสักฝนตกตลอดทางนะ ไม่มีฝนแค่หนองบัวมาอุดรนี้ ทางหล่มสักนั้นก็ตกหนักเกือบถึงกลางดงภูเขา พอออกมาชุ่มแพก็เริ่มตกหนักอีกจนกระทั่งเลยสี่ชมพумаศรีบุญเรื่องตกมาเรื่อยๆตกหนักอยู่เมื่อวานนี้ เลยศรีบุญเรื่องมาไกลจนจะถึงหนองบัว..ฝน ทางโน้นได้ตกกัลกัันทำอะไรทำกัน ทางอุดรเรานี้ยังแห้งผากอยู่ นี่ละโทษแห่งการทำลายป่าดูเอากรู้ ทำลายเอามากจริง ๆ ทำลายฟ้าฝนเสียหายหมด แห่งแล้งตลอดตั้งแต่ทำลายป่านี้มา ไม่เคยได้ทำนาสมบูรณ์พูนผลเลยนะ แห่งแล้งตลอด ต้องได้สูบน้ำไปตกกล้า ถ้า ๆ ฝนถึงจะมาพอให้ปักดำได้ นี่ก็จะให้เขาสูบน้ำถึงเวลาตกกล้าแล้ว นี่ละโทษทำลายป่า

คนสองสามคนเท่านั้นนะ จอมโลก-โลกไม่พอโลกจนกระทั่งตายไม่เป็น แล้วทำลายหมด ไปตรงไหน ๆ แห่งแล้ง ๆ ตาม ๆ กันหมด ห้วยหนองคลองบึงจนไม่มีแล้ว ไม่มีน้ำไหลผ่าน น้ำหมด ๆ นี่ละอำนาจแห่งการทำลายป่า โห รุนแรงมากนะ ทำให้อุดอยากขาดแคลนไปทั่วประเทศไทยเรา เพราะพวกจอมโลกเพียงสองสามคนเท่านั้นทำลายบ้านเมือง พุดตามความจริงนี้จะว่าไ้

นี่ตั้งแต่ตั้งบ้านตาดมาเราไม่เคยเห็นแห่งแล้งเลยนะ เราลูกบ้านตาดนี้ พอเดือนมีนา-เมษานี้ น้ำจะเต็มท้องนามาตลอดเลย ลงทำไร่ไถนาเมื่อไรได้ทั้งนั้น น้ำเต็ม ห้วยหนองคลองบึงไหลผ่านบึง ๆ ตลอด ตั้งแต่มาสร้างวัดที่แรกฝนก็ต้อยู่ตลอดนะ น้ำท่วม ๆ ตลอด ๆ พอป่าถูกทำลายเท่านั้นละหมดเลย ตั้งแต่นั้นมาแห่งแล้งตลอดไม่ได้ทำอะไรทำกัน นี่เห็นประจักษ์ที่เดียวนะ ทางดงใหญ่ศรีชมภูก็พุดเหมือนกัน อันนั้นก็แห่งแล้งอีกเหมือนกัน เห็นชัดเจนมากนะการทำลายป่านี้ โทษของมันรุนแรงมากเทียว เอาให้แห่งแล้งหมดทั่วประเทศไทยเรา ฝนตกเมื่อวานนี้ฟ้าดใส่ภูเขาเหมือนภูเขาล่ม มันตกอยู่ภูเขาเท่านั้น พอออกมานอกภูเขาไม่มีฝน เมื่อวานนี้ตกมาก จนรถต้องเปิดไฟทั้งรถเขารถเราเพราะฝนตกหนัก

นี่หลวงตาตายแล้วจะไม่มีใครว่าใครดูนะ เห็นพระอื่น ๆ ท่านดูที่ไหน ท่านไม่ได้ดู แต่จะเอาความดีเพราะความไม่ดูของท่านจะเอาดีตรงไหนว่ามาซิ มันต้องแยกแยะกันซิ นี่เราไม่อยากจะดู ดูเท่าไรยิ่งดีนี้ ลูกศิษย์ลูกหาก็ค่อยดีขึ้นถ้าดู ถ้าไม่ดูก็นอนตายไม่ตื่น ต้องเอาไม้หวดเอา ๆ ศาสนากระเทือนมาได้ ๒,๕๐๐ ปีนี้สัตว์โลกนอนไม่ตื่นเลย นี่ละอำนาจของกิเลสกล่อมสัตว์ นอนไม่ตื่น ไม่เห็นศาสนาเป็นของสำคัญเลย ศาสนา

นั่นและจะรื้อขนสัตว์ออกจากกองทุกข์ของกิเลสมันครอบหัวเอาไว้ บีบบังคับเอาไว้ ศาสนานั้นและจะเป็นผู้รื้อ กิเลสมันกล่อมไว้หมดไม่ให้มองเห็นศาสนาว่าเป็นของจำเป็นของสำคัญอะไรเลย เพราะฉะนั้นสัตว์โลกถึงนอนจมไม่ตื่นเนื้อตื่นตัวเลย เกิดมาทั้งชาติตายทั้งทั้งชาติไม่เกิดประโยชน์อะไรเลย อำนาจของกิเลส มีแต่บีบบังตามกงจักรของ มัน ๆ เรื่อย ๆ

มองดูหน้าใด ๆ หัวใจใดมีแต่หมุนตื้น ๆ ตามมัน ตามอำนาจความดึงดูดของ กิเลสของกงจักรวัฏจักร พุดแล้วสลดสังเวชนะไม่ตื่นเนื้อตื่นตัวเลยจะทำยังไง เกิดมาทั้ง ชาติจะตายทั้งเปล่า ๆ ไม่ได้มีอะไรเพิ่มเติม มีแต่ขาดทุนสูญุดอกเป็นการต่อวิญญานวิญญ ทุกข์เพิ่มเข้าอีกเรื่อย ๆ เกิดในภพใดชาติใดมีแต่ก่อวิญญทุกขวิญญานให้ยาวเหยียดออกไป เรื่อย ๆ ไม่ได้ตัดเข้ามา ๆ ด้วยอำนาจแห่งความดีที่รู้เนื้อรู้ตัวนี่นะ มันจะจมเอาหมดทั้ง โลก เพียงศาสนาล่วงมาได้ ๒,๕๐๐ ปีเท่านั้นเห็นชัดมากเทียวอำนาจของกิเลสนี้รุนแรง ขึ้นทุกวัน ๆ อำนาจของธรรมแทบจะไม่มี เหมือนดาวบนท้องฟ้ายิบเย็บ ๆ อยู่เท่านั้น อำนาจของศีลของธรรม อำนาจของกิเลสนี้เหมือนพระอาทิตย์แผดจ้าเผาตลอด

เกิดมาในชาติหนึ่งถ้าไม่ได้สร้างความคิดก็จะสร้างความชั่วคนเรา เพราะความชั่ว มันดึงอยู่ตลอด ความคิดเท่านั้นจุดลากเอาไว้รั้งเอาไว้ ถ้าความคิดอ่อนตัวนิดหนึ่งความชั่ว มันดึงทันที เพราะมันดึงอยู่แล้วนี่ เหมือนสายยางไม่มีเวลาอ่อนตัวมันดึงตลอด พอเรา อ่อนเมื่อไรมันดึงทันที ภพหนึ่งชาติหนึ่งของคนเราสัตว์เรามีแต่ความดึงดูดของฝ่ายต่ำ ดึงไปเรื่อย ๆ ความคิดไม่ค่อยมี เกิดมานี้ตัดทอนผลประโยชน์ตัวเข้าไปอีก ต่อความยึด ยาวของวิญญทุกขให้ยาวไปอีกมากมาย ต่อไปเรื่อย ๆ ไม่ได้ตัดให้เย็นเข้ามา นั่นละความ ประมาททำลายเจ้าของอย่างนี้ละให้รู้เอา

กิเลสมันก็เสกสรรปั้นยอเก่งนะ เครื่องล่อของมัน เสกนั้นขึ้นเสกนี้ขึ้น มนุษย์นี้ ฉลาดแต่ฉลาดด้วยอำนาจของกิเลส เป็นบ้ากว่าเพื่อน โง่กว่าเพื่อนถึงถูก ดิ้นตายกับ กิเลสมันหลอก อันนั้นดีอย่างนั้นอันนี้ดีอย่างนี้เสกสรรปั้นยอ ยิ่งยศถาบรรดาศักดิ์ได้ สายสะพายมานี้เป็นบ้าเลยเทียว เป็นบ้าสด ๆ ร้อน ๆ นะบ้าสายสะพาย ประสาผ้า.. สายสะพาย มันเหมือนบ้ามองดูแล้วเหมือนเด็ก เขายกยกกันให้สายสะพาย ทางนี้ก็เห่อ โห มนุษย์เราเป็นบ้าเป็นอย่างนี้เอง อยู่เฉย ๆ ไม่มีอะไรมายุ่งมันสบายหรือไม่สบาย อัน นี้แบกสายสะพายแล้วยังหยิ่ง นี่บ้าแบบหนึ่ง มีเงินทองข้าวของมาก ๆ บ้าแบบหนึ่ง คือ ไม่รู้เนื้อรู้ตัว

เราพูดถึงว่าไม่มีธรรมเข้าแทรก ยศถาบรรดาศักดิ์ก็ตามมีธรรมเข้าแทรกไม่เสีย เป็นเครื่องส่งเสริมวาสนาบารมี ถ้าไม่มีธรรมเข้าแทรกเป็นบ้าแบบนี้ ความดีทั้งหลาย ท่านแต่งตั้งขึ้นมา พระพุทธเจ้าของเราก็มีมาแล้วนี่นะไม่ได้มีเฉพาะสมัยปัจจุบันนี้ เช่น

อย่างตั้งเอตทัคคะให้พระสงฆ์ พระสาวกของพระพุทธเจ้า ๘๐ องค์ได้รับเอตทัคคะทุกองค์ องค์นี้เลิศทางนั้น องค์นั้นเลิศทางนั้น ท่านตั้งเพื่อเป็นการส่งเสริมเกียรติยศเกียรติคุณของท่าน แล้วก็สมพระพุทธเจ้าทรงตั้งเอง เพราะท่านเหล่านี้เป็นพระอรหันต์ท่านไม่หลง สมเกียรติจริง ๆ สมพระเกียรติของพระพุทธเจ้าที่ทรงตั้งให้จริง ๆ แต่พวกเรานี้ตั้งให้แล้วเป็นบ้าไปเลยไม่ได้สมพระเกียรติ มีอะไรมาเป็นบ้าไปหมด อยู่เฉย ๆ ก็คอยเป็นบ้าอยู่แล้วพอมีอะไรมาแสบนิดหนึ่งบ้าออกทันทีเลยเร็วยิ่งกว่าแสบออกจากช่อง

ใครอย่าว่าเราพูดประมาทโลกนะ เราไม่ได้พูดประมาทโลก เราพูดเรื่องของกิเลสมันแหลมมันคมมันเฉียบมันขาด ธรรมะไม่มีเข้าไปแก้ไขตัดแปลงกันเลยมันเป็นแบบนี้ จมไปทั้งนั้นไม่มีใครดี มีแต่ไปตามกลวงของกิเลสเรื่อย ๆ แล้วก็ต่อภพต่อชาติต่อความทุกข์ความทรมานให้ยืดยาวเรื่อย ไม่มีคำว่าตัดว่าทอนเข้ามาจนเข้ามาเลย

วันนี้ ๓๐ นี้เราก็คงทำบุญอุทิศส่วนกุศลแผ่เมตตาทั่วแดนโลกธาตุ ยัวะยัย ๆ อยู่เต็มโลกธาตุจะให้อะไร อะไรจะไปมากยิ่งขึ้นกว่าสัตว์ทั้งหลายที่มีความจำเป็นเรียกร้องหาความช่วยเหลือเต็มไปหมด อันนี้ตาฝ้าตาฟางอย่างตาพวกเราไม่เห็นนั้นซิ ตาพระพุทธเจ้าตาท่านผู้วิเศษท่านเห็นนี้ จะไม่让您พูดยังงัยท่านเห็นอยู่ ถ้าเชื่อคนตาบอดมันก็จมไปด้วยกันหมด ไม่มีใครเชื่อใครได้แหละ พูดนี้ก็เพี้ยน ๆ นะ พูดถึงความรู้อย่างเป็นเรื่องความหยาบ แต่เป็นเรื่องของความจริงเอามาพูดให้เป็นคติ ว่าความจริงเมื่อรู้อย่างเดียวกันแล้วค้ำกันไม่ลง ความหมายว่างั้นนะ เหมือนพระสาวกพระพุทธเจ้ารู้อย่างเดียวกันแล้วอะไร ๆ ค้ำกันไม่ลง ไม่ว่าตีว่าชั่วเห็นด้วยกันรู้ด้วยกันแล้วค้ำกันไม่ลง นี้เราก็คงเทียบ

มีพระ ๒ องค์ สมัยปัจจุบันนี่นะไม่ใช่สมัยไหนแหละ แต่ไม่ระบุชื่อ พระอรรถกถาจารย์ท่านไปเที่ยวกรรมฐานเรื่องความจริงมันแสดง องค์หนึ่งไปอยู่ถ้ำหนึ่ง ๆ ไปภาวนา ถ้ำหนึ่งมันมีเปรตมีผีตายทั้งกลมผู้หญิงตายทั้งกลมคนหนึ่งอยู่นั้น กามกิเลสหนักมากเทียว พระกรรมฐานท่านไปนั่งภาวนากวนท่านทั้งคืน แผ่เมตตา มันไม่เอา คินนั้นท่านไม่ได้นอนเลย คินที่สองอีกเอาอีก ถึงสามคินอยู่ไม่ได้ พระองค์นั้นแผ่นเลยทำไมมาเร็วนักละ จะอยู่ได้ยังไง เรื่องมันเป็นอย่างนั้น ๆ เล่าให้ฟัง ถ้าอย่างนั้นผมไปดูนะเป็นยังไง ให้องค์นั้นไปอยู่ถ้ำนั้นแทน มาอยู่ ๓ คินเหมือนกันแผ่น โอ๊ย ยอมแล้ว นั่นค้ำกันที่ไหน โห คือด้านจริง ๆ นะเปรตตัวนี้นะ แผ่เมตตาไม่เอาเลย

จากนั้นก็ไปสอบถามญาติโยมเขาว่าถ้ำนั้นเป็นยังไง มีอะไร ๆ ไปสืบถามเขา ที่ไหนได้ผู้หญิงตายทั้งกลมอยู่ตรงนั้น ตายโหงตายทั้งกลมมันถึงรุนแรงมาก นั่นละมีสาเหตุอย่างนั้นแล้วเวลาไปถามคนเขาก็บอกมีผู้หญิงคนหนึ่งตาย ท่านไม่ได้บอกว่าท่านรู้ท่านเห็นอะไรนะ ท่านถามว่าที่นี่มันมีอะไร ๆ บ้างไหม แล้วก็ถามเหตุถามผลถามไป

ถามมาก็ไปเจอเอาตรงว่านั่นแหละ ว่าผู้หญิงมาตายทั้งกลมตายโหงด้วยที่หน้าถ้ำนั้น ไม่ได้ไปเกิดที่ไหนยังเป็นเปรตเป็นผีอยู่นั้น นี่ละเรื่องอุทาหรณ์ เอาความจริงมาพูดนี้หยาบไปไหน เรื่องเป็นมา-เป็นมาก่อนแล้ว หยาบหรือละเอียดก็เป็นมาแล้ว พูดตามหลักความจริงสาธกเข้ามาเพื่ออรรถเพื่อธรรมผิดที่ตรงไหน

เรื่องแปลก ๆ ต่าง ๆ นี่มีเยอะนะ นี่ยกมาเพียงเอกเทศ นักภาวนาเท่านั้นที่จะรู้ จะเห็นสิ่งเหล่านี้ อันตาฝ้า ๆ ฟาง ๆ เหมือนพวกเราไม่เคยพุทโธภายในใจเลยไม่เห็นแหละ พระพุทธเจ้าเห็นด้วยวิธีภาวนา นี่นะ พระสาวกทั้งหลายท่านเห็นด้วยวิธีภาวนา เราไม่มีอะไรเราจะเอาไปแข่งท่านได้ยังไงอันตาฝ้า ๆ ฟาง ๆ นี่ มันยั่วเยี้ย ๆ เต็มโลกธาตุอย่าว่าเต็มแผ่นดินนะ ไม่ใช่แผ่นดินก็ยั่วเยี้ย ไม่ใช่อยู่แต่โลกนะมันอยู่ได้หมด ธรรมชาติอันนี้ มากยิ่งกว่ามากเอาอะไรมาเทียบไม่ได้ว่างั้นเลย จะเอาล้าน ๆ ๆ มาเทียบ อย่ามาเทียบไม่มีความหมาย ธรรมชาติที่มีอยู่มากขนาดไหนฟังแต่ว่าเอา ล้าน ๆ ๆ ไปเทียบไม่ได้ มันขี้ปะติ๋ว

สัตว์โลกทั้งหลายที่เสวยกรรมได้รับความทุกข์ความทรมานด้วยอำนาจแห่งความคะนองของตน ไม่เชื่ออรรถเชื่อธรรมไม่เชื่อคำสั่งสอนของพระพุทธเจ้า เชื่อแต่ความอยากความทะเยอทะยานที่กิเลสมันหลอก ๆ ต้มไปเรื่อย กิเลสมีแต่หลอกทั้งนั้น บอกแล้ว กิเลสมีแต่หลอกหนา ไม่ว่าทางตาทางหู ๆ ปัจจุบันนี้มันก็หลอกอยู่ตลอดเวลา ก็รู้อยู่นี้ ตาเห็นอะไรมีแต่เรื่องจะหลอกทั้งนั้นไม่ใช่เห็นเรื่องของจริงนะตาเห็น หูได้ยินอะไรสัมผัสสัมผัสมีแต่เรื่องกิเลสหลอกออกก่อน ๆ ทั้งนั้นแหละ

สติปัญญาทางภาคปฏิบัติเท่านี้ก็พอ สติปัญญาทันแล้วจะรู้ทันที ๆ อะไรเคลื่อนไหวเร็วกว่า สติปัญญาที่แก่กล้าสามารถแล้วคอยจ้องหรือไม่จ้องก็เป็นหลักธรรมชาติอยู่แล้ว พออันนั้นแย็บพับรู้กันแล้วนั้นทันกันแล้ว ถ้าอันนี้ตายอยู่ที่นี่อันนั้นออกก็ทำทวีปก็ไม่รู้ เวลามันรู้กันทันกันเป็นอย่างนั้น แย็บตรงไหนรู้ทันทีสังหารทันที ๆ เลย เพราะฉะนั้นมันจึงเกิดไม่ได้กิเลส เมื่อถึงขั้นมหาสติมหาปัญญาแล้วกิเลสผลิตตัวไม่ได้เลยฟังทั้งนั้น เพราะความรวดเร็วของสติปัญญานี้รุนแรงมันทันกัน นี่ละอำนาจของธรรมเวลาแก่กล้าเป็นอย่างนั้น เหมือนกับกิเลสแก่กล้าเราตั้งเนื้อตั้งตัวไม่อยู่นะ กิเลสเอาไปกินหมด ๆ

เพราะฉะนั้นคนเราถึงชั่วถึงเลวทรามได้ คนเราไม่ยากต่ำช้าเลวทราม แต่อำนาจแห่งความดึงดูดของความช้วนนั้นมันรุนแรงเกินกว่าที่สติสังขจะตั้งได้หักห้ามกันได้มันถึงเลวกันได้คนเรา เสียเนื้อเสียตัวไปมากมายก็เพราะอันนี้เอง อำนาจมันรุนแรงที่นี้เวลาอำนาจของธรรมรุนแรงทันกันแล้วก็เป็นอย่างนั้นละ กิเลสผลิตตัวออกมาไม่ได้ แม้หลบซ่อนอยู่ไหนยังจะฟังมันจะผลิตลูกผลิตหลานออกมาได้อย่างไร ฟังด้วยกันทั้งนั้น

นั่นละธรรมของพระพุทธเจ้า นี่เรียกว่าธรรม เรื่องที่มันพาสัตว์โลกหมุ่นเป็นบ้ากันอยู่นี้ เกิดแก่เจ็บตายก็กัปก็กัลป์มันยังเหมาเอาอีกว่าตายแล้วสูญอีก

นี่ละกิเลสประเภทนี้มันหมุ่นของมัน หมุ่นอยู่ตลอดเวลาไม่มีเวลาอ่อนตัวนะ ถ้าหากว่าเป็นวัตถุแล้วเราจะเห็นได้ชัดเจนเลยว่า กงจักรของมันมันจะหมุ่นอยู่นี้ตลอดไม่มีวันมีคืน ก็กัปก็กัลป์ธรรมชาตินี้หมุ่นอยู่ในหัวใจของสัตว์ แต่ยกมาด้านวัตถุนี้ นี่คือวิภูจักร นี่คือธรรมจักร ธรรมจักรก็หมุ่นแต่หมุ่นช้า อันนี้หมุ่นเร็วมาก ฟังแต่ว่าเร็วมากกับช้าต่างกันอย่างไรบ้าง ท่านจึงให้สร้างความคิด อันนี้ละอันจะมาทำลายตัวนี้นะ

คนเราไม่มีความดีนี้จะพันไปไม่ได้เลยเป็นอันขาด ฟังแต่ว่าเป็นอันขาด ต้องมีความดีเท่านั้น คุณงามความดีที่สร้างมามากน้อยสั่งสมตัวเข้าไป ๆ ค่อยรั้ง ๆ กงจักรของตัวเองนั้นแหละค่อยรั้งให้ช้าลง ๆ ที่ยาวก็ให้ค่อยสั้นเข้ามา ที่เร็วก็ให้ช้าลงไป ที่รุนแรงก็ให้เบาบางไป ๆ เพราะอำนาจแห่งความดี ที่นี้เมื่อความดีมีมากแล้ววิภูจักรนี้จะหมุ่นช้าลง ๆ ทางธรรมจักรก็หมุ่นเร็วเข้า ๆ เปลี่ยนกันนะที่นี้ ต่อจากนั้นทางนี้ก็หมุ่นตัวเลย ทางนั้นช้าเอื่อย ๆ โผล่มาอันไหนขาด ๆ นี่อำนาจของธรรม นั่นละท่านว่าธรรมกับโลกไม่เหมือนกัน อยู่ด้วยกันก็ไม่เหมือนกัน เหมือนผู้หญิงกับผู้ชายมองดูพบบักรู้ทันที

นี่ละธรรมกับโลกไม่เหมือนกันอย่างนี้ อยู่ด้วยกันมีเป็นคู่เคียงกันมา แต่ธรรมนี้มาเป็นกาลเป็นเวลา ธรรมในหลักธรรมชาติดีอยู่ดั้งเดิมอันนี้ไม่ไปไหน แต่เมื่อไม่นำมาใช้แล้วก็ไม่เกิดประโยชน์อะไร เหมือนแก้วแหวนเงินทองของเราทั้งหลายไปทิ้งไว้ในหีบก็เป็นแก้วเป็นทองคำอยู่ขังไม่ได้เป็นเครื่องประดับอะไรเลย อันนี้ธรรมเมื่อไม่รู้ฟื้นขึ้นมา ก็อยู่อย่างนั้นละ ที่พระพุทธเจ้าตรัสรู้แต่ละครั้ง ๆ นั้น นั่นละฟื้นธรรมขึ้นมาออกมาทำประโยชน์ให้โลก ธรรมก็เป็นสิ่งศักดิ์สิทธิ์วิเศษขึ้นมาจากผู้ครองธรรม นี่ละธรรมมาเป็นยุคเป็นกาลเป็นสมัย

เวลานี้ก็ยังมียอยู่ในพระพุทธเจ้าของเรา ความเชื่อความเลื่อมใสของคนจะมีอยู่แค่ห้าพันปี นอกนั้นก็เลสเอาไปกินหมดนะ คือกิเลสกลืนไปเรื่อย หนักเข้าไปเรื่อย หนักข้อเข้าไปเรื่อย กลืนเข้าไปเรื่อย วันนี้ ๕ คนวันหลัง ๑๐ คน วันหน้า ๒๕ คน วันหลัง ๓๐ คน ระวังจะเข้าไปพวก ๓๐ นะจะว่าไม่บอก มันกลืนเรื่อยกิเลสกลืนหนักเข้าไปทุกที ๆ ธรรมไม่ทัน พอหมดศาสนา คำว่าหมดศาสนาคือหมดความเชื่อว่าบาปบุญมีนรกมีสวรรค์มี ไม่นึกว่าบาปว่าบุญว่าอะไรทั้งนั้น ในหัวใจมีแต่ความอยากความทะเยอทะยาน ความติดความตื้นนี่เป็นเรื่องของกิเลสล้วน ๆ ที่นี้หมุ่น เมื่อศาสนาไม่มีแล้วมีแต่หมุ่นอย่างเดียว

วันนี้เทศน์เท่านั้นละ